

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

SF. MARE MUCENIȚĂ EUFIMIA

Sfânta Muceniță Eufimia se prăznuiește în șaisprezece zile ale lunii septembrie, ziua muceniciei ei. Astăzi însă facem pomenire de minunea ce s-a lucrat la sfintele și cinstitele ei moaște, care s-a arătat cu prilejul lucrărilor Sfântului Sinod al Patrulea a toată lumea [ecumenic], de la Calcedon, din anul 451. Acest sfânt Sinod s-a convocat în vremea împăratului Marchian și al împărătesei Pulheria, după moartea împăratului Teodosie cel Mic. Pricina convocării acestui Sinod a fost împrăștierea ereziei lui Dioscor, Patriarhul Alexandriei, și a lui Eutihie, arhimandritul de la Constantinopol, care mincinos învățau că în Hristos Domnul nu se află două naturi, dumnezeiască și omenească, ci doar o singură natură dumnezeiască. La acest Sinod cel mai tare au strălucit Sfântii Anatolie, Patriarhul Constantinopolului, și Iuvenalie, Patriarhul Ierusalimului. Cum la lucrări nu s-a putut ajunge la nici o concluzie sănătoasă, în pofida dovezilor aduse în sprijinul adevărului, Patriarhul Anatolie a propus ca fiecare din părți, cea a ortodocșilor și cea a ereticilor, să-și scrie pe câte o hîrtie crezul său, și apoi amîndouă hîrțile să fie puse în racla în care se află așezate moaștele Sfintei Eufimia. Cu toții au fost de acord cu această propunere. Prin urmare, cărțile cu cele două mărturisiri de credință au fost așezate la pieptul mării mucenițe. Racla s-a închis și s-a pecetluit cu sigiliul imperial, iar în jurul ei împăratul a așezat gărzi speciale. Toți membrii Sfântului Sinod au trecut atunci trei zile în post și rugăciune. Când în a patra zi au deschis sfânta raclă, ei au aflat Mărturisirea ortodoxă în mâna dreaptă a Sfintei Mucenițe, iar pe cea eretică sub picioarele ei. Astfel s-a lămurit, prin puterea lui Dumnezeu, lupta din sânul Bisericii, astfel s-a arătat atunci că a ortodocșilor este biruința. În timpul domniei împăratului Heraclie, moaștele Sfintei Marii Mucenițe Eufimia s-au mutat de la Calcedon la Constantinopol, în biserica închinată ei, de lângă hipodrom. Mai târziu, nelegiuitul iconoclast împărat Leon Isaurul a poruncit aruncarea acestor slăvite moaște în mare. În chip minunat însă sfânta raclă a plutit până în Insula Lemnos, unde a fost așezată în Biserica Sfintei Mucenițe Glicheria. După altă vreme, în timpul împărătesei Irina, racla cu sfintele moaște ale Marii Mucenițe Eufimia a fost readusă la Constantinopol, și așezată la vechiul ei loc. Din timp în timp, din moaștele Sfintei Mucenițe a curs sânge, spre ungerea și vindecarea celor greu bolnavi și nenorociți.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)